

Υπολογιστική Νοημοσύνη Αναφορά 1^{ης} Εργασίας

Σεργιάννης Παρασκευάς - Βασίλειος

AM: 1067467

Έτος: 5^ο

Github Link: https://github.com/PSergiannis/Computational_Intelligence2023.git

Σημείωση:

Για την παραγωγή όλων των αρχείων πρέπει να τρέξετε με τη σειρά το **preprocessing.py** και στη συνέχεια τα **centering.py**, **normalization.py** και **standardization.py**, και τα αρχεία να είναι όλα στον ίδιο φάκελο όπως φαίνεται στο παρακάτω screenshot. Επίσης στα αρχεία όπως το **Neural_Network_L2.py** αλλάζετε τις τιμές των l2 χειροκίνητα αν θέλετε να τεστάρετε τα αποτελέσματα, σε κάποια έχω αφήσει το τελευταίο παράδειγμα (πχ `model.add(Dense(11, input_dim=17, activation='relu', kernel_regularizer=l2(0.9)))`
`model.add(Dense(5, activation='softmax', kernel_regularizer=l2(0.9))`, εδώ έχω αφήσει το `l2=0.9`). Για ότι τυχόν απορία έχετε ή αν κάτι δεν το βρίσκετε στο link παρακαλώ επικοινωνήστε μαζί μου στο email.

Name	Date modified	Type	Size
 centered_dataset.csv	7/4/2023 3:37 μμ	Microsoft Excel Co...	52.946 KB
 centering.py	7/4/2023 3:39 μμ	Python File	1 KB
 dataset-HAR-PUC-Rio.csv	7/3/2023 7:13 μμ	Microsoft Excel Co...	13.949 KB
 Deep_Neural_Network_1.py	2/5/2023 10:42 μμ	Python File	3 KB
 Deep_Neural_Network_2.py	2/5/2023 11:01 μμ	Python File	3 KB
 Deep_Neural_Network_3.py	2/5/2023 10:43 μμ	Python File	3 KB
 Deep_Neural_Network_4.py	2/5/2023 10:43 μμ	Python File	3 KB
 Neural_Network.py	24/4/2023 8:58 μμ	Python File	3 KB
 Neural_Network_L2.py	2/5/2023 11:38 μμ	Python File	3 KB
 Neural_Network_SGD.py	2/5/2023 11:38 μμ	Python File	3 KB
 normalization.py	9/3/2023 2:19 πμ	Python File	1 KB
 normalized_dataset.csv	9/3/2023 2:19 πμ	Microsoft Excel Co...	45.833 KB
 preprocessed_dataset.csv	9/3/2023 1:25 πμ	Microsoft Excel Co...	11.130 KB
 preprocessing.py	9/3/2023 1:25 πμ	Python File	3 KB
 Project_YN_2022-23_Μέρος-A.pdf	7/3/2023 7:15 μμ	Chrome HTML Do...	307 KB
 standardization.py	9/3/2023 2:26 πμ	Python File	1 KB
 standardized_dataset.csv	9/3/2023 2:26 πμ	Microsoft Excel Co...	54.140 KB
 YN_Αναφορά_1ης_Εργασίας.docx	2/5/2023 11:50 μμ	Microsoft Word D...	890 KB

A1. Προεπεξεργασία και Προετοιμασία δεδομένων

(preprocessing.py
centering.py
normalization.py
standardization.py)

α) Για το συγκεκριμένο πρόβλημα από τη στιγμή που έχουμε κυρίως συνεχή χαρακτηριστικά με διαφορετικές μονάδες και κλίμακες, θεωρώ πως θα ήταν χρήσιμη κάποια από τις μεθόδους Normalization ή Standardization για να γίνει πιο εύκολο να συγκριθούν τα χαρακτηριστικά και να βοηθήσουν στη βελτίωση των επιδόσεων του μοντέλου. Επίσης επειδή το Centering μπορεί να είναι χρήσιμο για την εξάλειψη τυχόν biases που μπορεί να προκύψουν λόγω μη μηδενικών μέσων και συμβάλλει στη βελτίωση της ερμηνευσιμότητας των συντελεστών του μοντέλου, ιδίως σε μοντέλα παλινδρόμησης. Γι αυτό το λόγο θεωρώ πως και όλες οι μέθοδοι θα ήταν σκόπιμοι για το συγκεκριμένο πρόβλημα, καταλήγοντας στο Standardization που είναι ο συνδυασμός και των δύο μεθόδων. Αυτό στην θεωρία, στην πράξη θα τεστάρουμε όλες τις μεθόδους για να δούμε ποιά από αυτές θα μας δώσει τα πιο ακριβή αποτελέσματα.

β) Διασταυρούμενη Επικύρωση (cross-validation): Για να βεβαιωθούμε ότι κάθε fold είναι ισορροπημένο (balanced) ως προς τον αριθμό των δειγμάτων κάθε κλάσης, χρησιμοποιούμε το StratifiedKFold αντί για το απλό KFold.

A2. Επιλογή αρχιτεκτονικής (Neural Network.py)

α) Η σημασία των παρακάτω μετρικών περιγράφεται παρακάτω:

1. *Cross-Entropy (CE)*: Αυτή η μέθοδος βοηθά το μοντέλο να μάθει πώς να προβλέπει το σωστό αποτέλεσμα συγκρίνοντας τις προβλέψεις του με τις πραγματικές απαντήσεις. Το μοντέλο προσπαθεί να γίνει καλύτερο στις προβλέψεις του ελαχιστοποιώντας το cross-entropy loss. Όσο μικρότερο είναι το cross-entropy loss, τόσο καλύτερο είναι το μοντέλο στην πρόβλεψη του σωστού αποτελέσματος. Αυτή η μέθοδος είναι κατάλληλη για το πρόβλημά μας επειδή λειτουργεί καλά με τα multiclass προβλήματα και βοηθά το μοντέλο να μάθει τα σωστά μοτίβα στα δεδομένα αισθητήρων.

2. *Μέσο τετραγωνικό σφάλμα (MSE)*: Αυτή η μέθοδος μετρά πόσο κοντά είναι οι προβλέψεις του μοντέλου στις πραγματικές τιμές, εξετάζοντας τις μέσες τετραγωνικές διαφορές μεταξύ τους. Ωστόσο, δεν είναι κατάλληλη για το πρόβλημά μας, επειδή έχει σχεδιαστεί για προβλήματα όπου πρέπει να προβλέψουμε μια συνεχή τιμή (όπως ένας αριθμός) και όχι μια ετικέτα κλάσης (όπως τα είδη της δραστηριότητας).
3. *Accuracy*: Αυτή η μέθοδος υπολογίζει το ποσοστό των περιπτώσεων που το μοντέλο προβλέπει σωστά την ανθρώπινη δραστηριότητα. Είναι ένας απλός τρόπος μέτρησης του πόσο καλό είναι το μοντέλο στο να κάνει σωστές προβλέψεις. Ωστόσο, το accuracy δεν είναι η κατάλληλη loss function για την εκπαίδευση του μοντέλου, επειδή δεν παρέχει ομαλή ανατροφοδότηση για να μάθει το μοντέλο. Είναι πιο κατάλληλη για την αξιολόγηση της απόδοσης του μοντέλου μετά την εκπαίδευσή του.

β) Για το δεδομένο πρόβλημα ταξινόμησης πολλαπλών κατηγοριών, όπου πρέπει να προβλέψουμε μία από τις πέντε πιθανές δραστηριότητες (sitting-down, standing-up, standing, walking, και sitting), θα χρειαστούμε 5 νευρώνες στο επίπεδο εξόδου. Κάθε νευρώνας αντιστοιχεί σε μια από τις κλάσεις δραστηριοτήτων και βγάζει ως αποτέλεσμα μια τιμή πιθανότητας για τη συγκεκριμένη κλάση. Η χρήση μιας συνάρτησης ενεργοποίησης όπως η softmax στο επίπεδο εξόδου εξασφαλίζει ότι το άθροισμα των πιθανοτήτων για όλες τις κλάσεις ισούται με 1. Έτσι το μοντέλο θα προβλέψει την κλάση με την υψηλότερη πιθανότητα ως τελική έξοδο.

γ) Για τους κρυφούς κόμβους επιλέγουμε τη συνάρτηση ενεργοποίησης ReLU (Rectified Linear Unit). Η ReLU είναι δημοφιλής επειδή είναι εύκολη στη χρήση και λειτουργεί καλά στην εκπαίδευση των νευρωνικών δικτύων.

Η ReLU έχει τα ακόλουθα πλεονεκτήματα:

1. Μη γραμμικότητα (Non-linearity): Βοηθά το νευρωνικό δίκτυο να μαθαίνει σύνθετα μοτίβα.
2. Simplicity: Είναι εύκολη στον υπολογισμό, καθιστώντας τη διαδικασία εκμάθησης ταχύτερη.
3. Sparse activation: Επιτρέπει σε ορισμένους μόνο νευρώνες να είναι ενεργοί κάθε φορά, γεγονός που βοηθά το νευρωνικό δίκτυο να μαθαίνει καλύτερα.
4. Αποφεύγει τα vanishing gradients: Βοηθά το νευρωνικό δίκτυο να συνεχίσει να μαθαίνει ακόμη και όταν αντιμετωπίζει προκλήσεις όπως οι vanishing gradients.

Συνοψίζοντας, η ReLU είναι μια καλή επιλογή σαν συνάρτηση ενεργοποίησης για τους κρυφούς νευρώνες, επειδή είναι απλή, αποτελεσματική και βοηθά το νευρωνικό δίκτυο να μάθει πολύπλοκα μοτίβα στα δεδομένα που μας παρέχονται.

δ) Στο επίπεδο εξόδου η καταλληλότερη συνάρτησης ενεργοποίησης είναι η Softmax.

Η Softmax είναι κατάλληλη για multiclass προβλήματα επειδή μετατρέπει την έξοδο κάθε νευρώνα σε μια κατανομή πιθανότητας στις πιθανές κλάσεις. Αυτό σημαίνει ότι το άθροισμα των πιθανοτήτων για όλες τις κλάσεις θα ισούται με 1, καθιστώντας εύκολη την ερμηνεία των αποτελεσμάτων και την επιλογή της κλάσης με την υψηλότερη πιθανότητα ως τελική πρόβλεψη.

Οι άλλες δυο συναρτήσεις ενεργοποίησης που αναφέρθηκαν δεν είναι τόσο κατάλληλες για το επίπεδο εξόδου σε αυτή την περίπτωση:

- Σιγμοειδής: Είναι καταλληλότερη για προβλήματα δυαδικής ταξινόμησης, όπου έχουμε μόνο δύο πιθανές κλάσεις. Δεν είναι ιδανική για προβλήματα ταξινόμησης πολλαπλών κλάσεων όπως το δικό σας.
- Γραμμική: Δεν λειτουργεί τόσο καλά για προβλήματα ταξινόμησης, καθώς δεν παρέχει πιθανότητες ή ένα σαφές όριο απόφασης για τις κλάσεις.

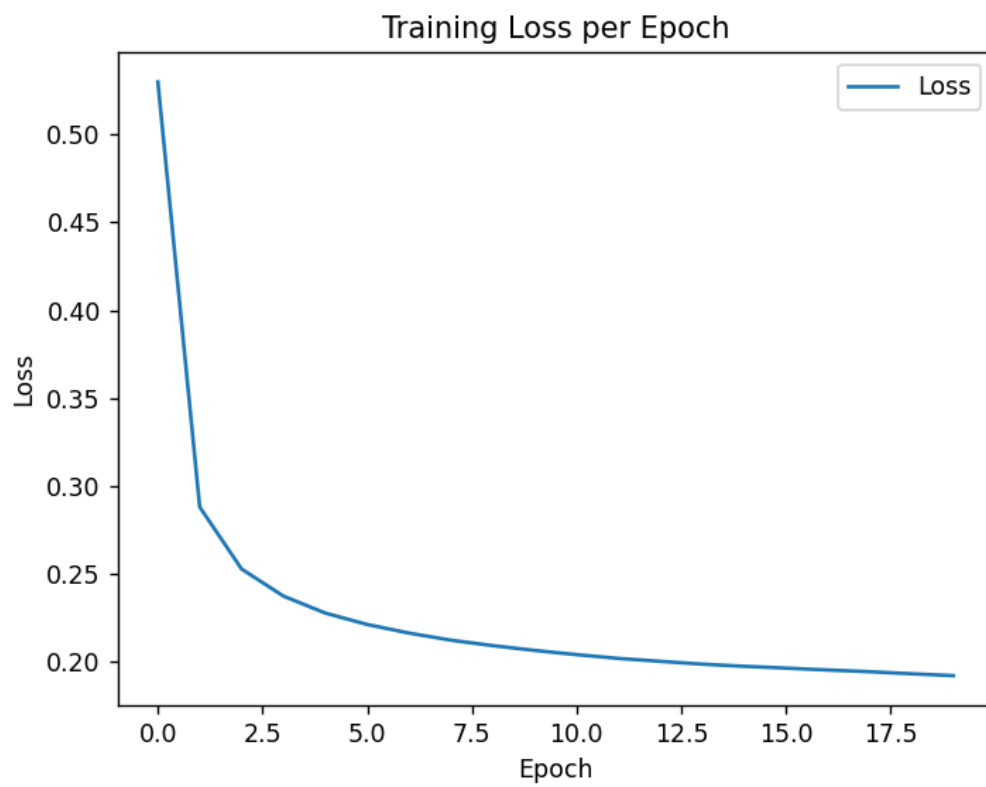
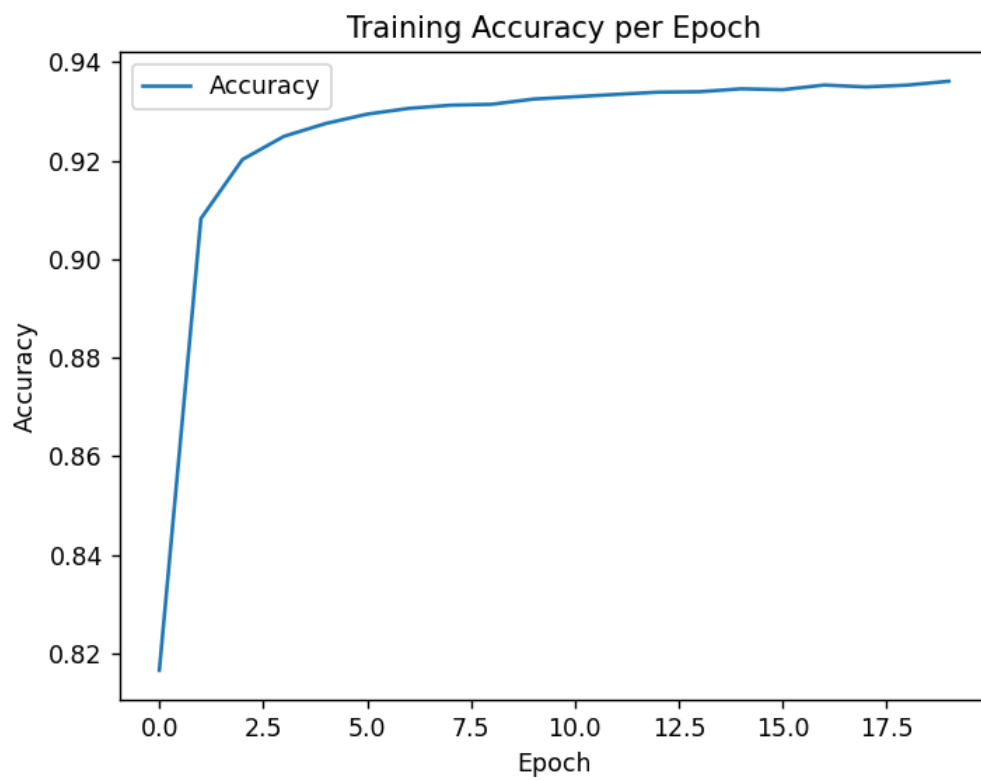
ε) (i) Παρατηρούμε πως ο καλύτερος αριθμός κόμβων στο κρυφό επίπεδο είναι 11 γιατί σε αυτή την περίπτωση έχουμε το μικρότερο CE loss και το μεγαλύτερο accuracy. Η αύξηση του αριθμού των κρυφών κόμβων μπορεί να βοηθήσει το μοντέλο να συλλάβει πιο σύνθετα μοτίβα στα δεδομένα, αλλά μετά από ένα σημείο η απόδοση πέφτει όπως και στο παράδειγμά μας.

(ii) Χρησιμοποιούμε την 'sparse_categorical_crossentropy' ως συνάρτηση κόστους. Αυτή είναι κατάλληλη για προβλήματα ταξινόμησης πολλαπλών κλάσεων (multiclass), όπου η target variable αποτελείται από πολλαπλές κλάσεις και κάθε instance ανήκει σε μία κλάση. Αυτή η συνάρτηση κόστους υπολογίζει τη διασταυρούμενη εντροπία μεταξύ των πραγματικών class labels και των προβλεπόμενων πιθανοτήτων, βοηθώντας το μοντέλο να κάνει ακριβείς προβλέψεις. Εάν το πρόβλημα ήταν δυαδική ταξινόμηση, η 'binary_crossentropy' θα ήταν καταλληλότερη. Για προβλήματα regression, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί το μέσο τετραγωνικό σφάλμα (MSE) ή το μέσο απόλυτο σφάλμα (MAE). Στην δικιά μας περίπτωση η 'sparse_categorical_crossentropy' είναι καταλληλότερη.

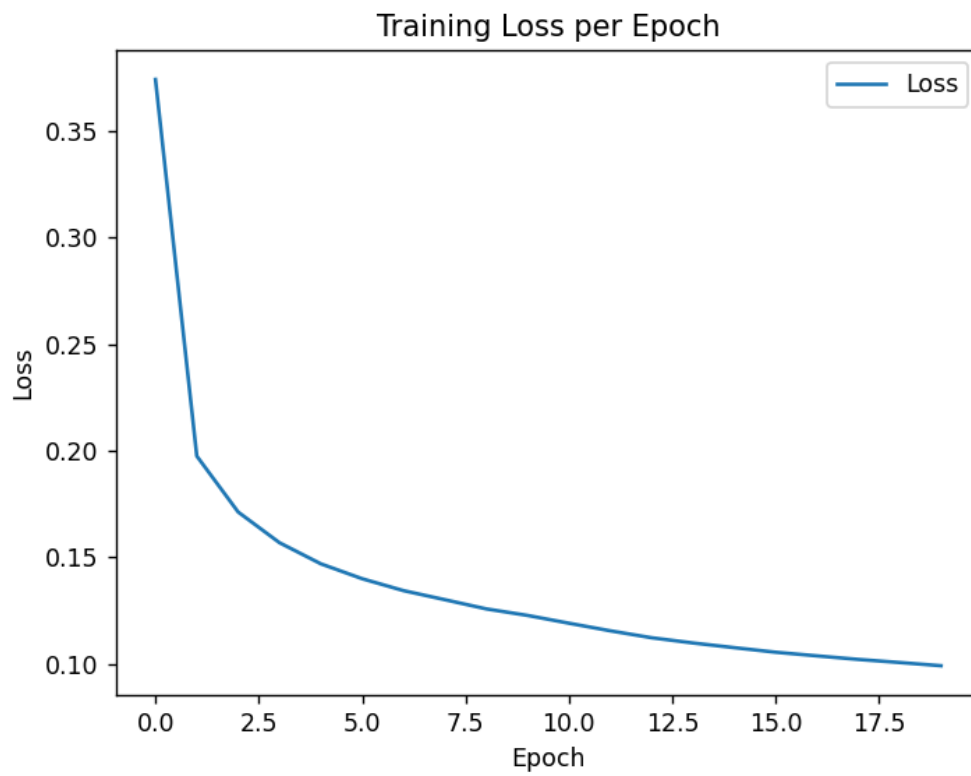
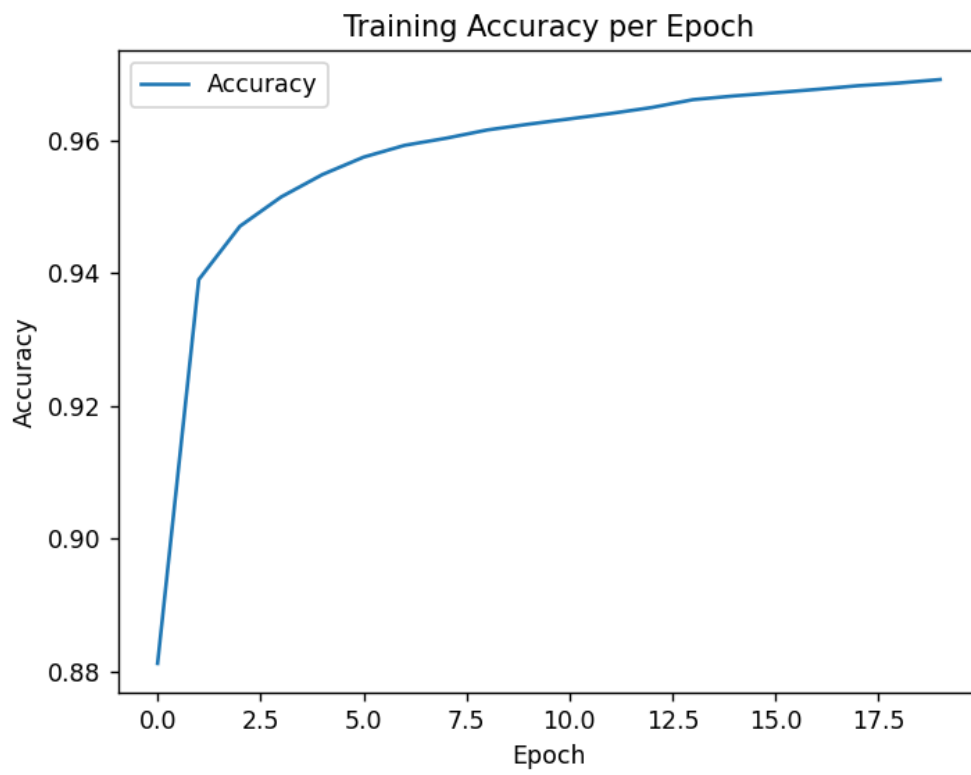
(iii) Η ταχύτητα σύγκλισης σε όλα τα πειράματα είναι μεγαλύτερη στην αρχή που το μοντέλο μαθαίνει από τα πρώτα instances και αργότερα αφού μαθαίνει πιο αργά η ταχύτητα σύγκλισης μειώνεται.

Αριθμός νευρώνων στο κρυφό επίπεδο	CE loss	MSE	Acc
H1 = 0 (5 nodes)	1.49824	0.64357	0.81807
H1 = (I+O)/2 (11 nodes)	1.28739	0.48539	0.85088
H1 = I+O (22 nodes)	3.96041	0.73513	0.82064

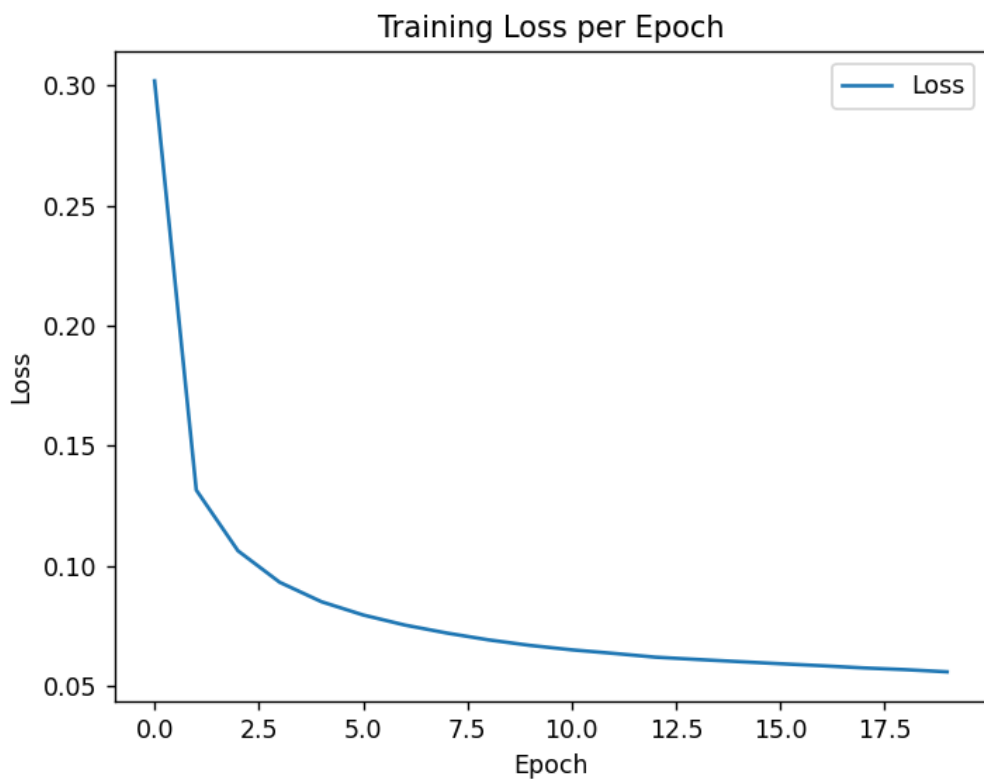
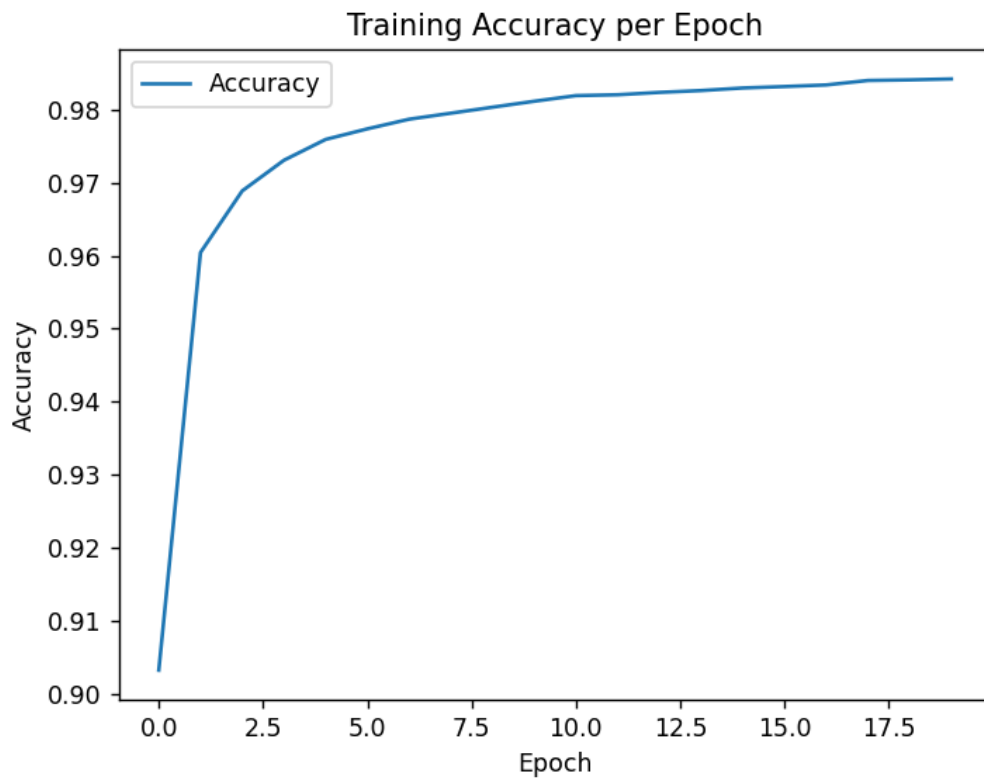
H1 = 5

H1 = 11

H1 = 22

στ) Ένα κατάλληλο κριτήριο τερματισμού θα μπορούσε να ήταν να παρακολουθούμε μια καθορισμένη μετρική (το accuracy ή το loss) και να σταματάμε την εκπαίδευση όταν η μετρική αυτή δεν βελτιώνεται για έναν ορισμένο αριθμό διαδοχικών εποχών (θα μπορούσαμε να πούμε 5). Θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε το κριτήριο του προώρου σταματήματος για να αποφύγουμε το overtraining/overfitting του μοντέλου και να γίνει πιο γρήγορη η εκπαίδευση του μοντέλου.

A3. Μεταβολές στον ρυθμό εκπαίδευσης και σταθεράς ορμής

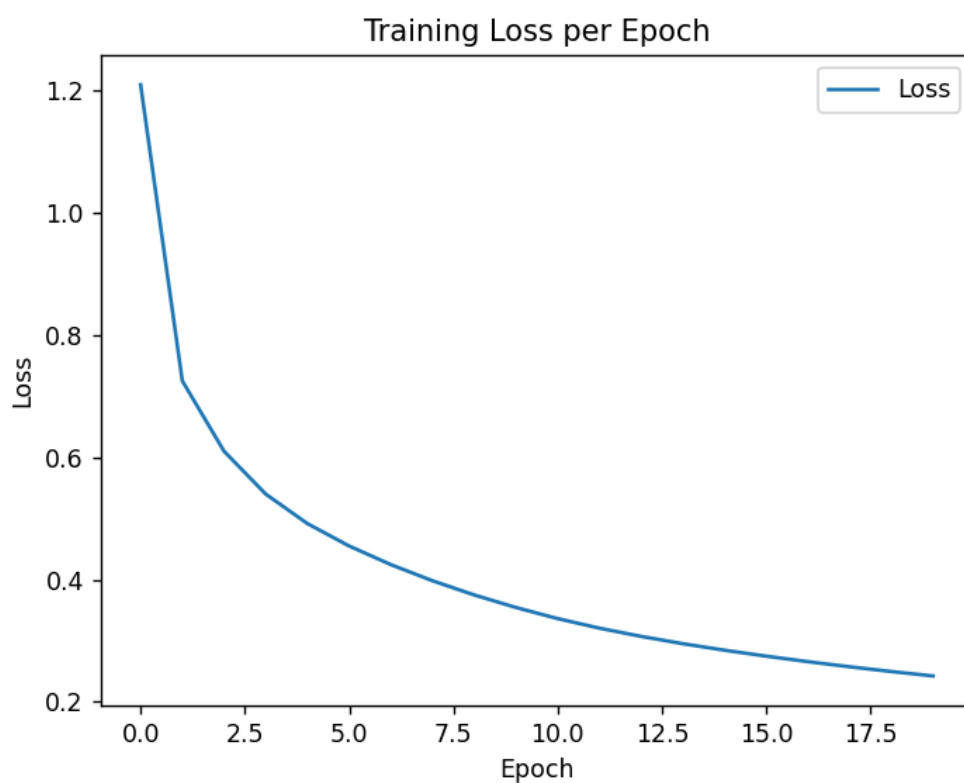
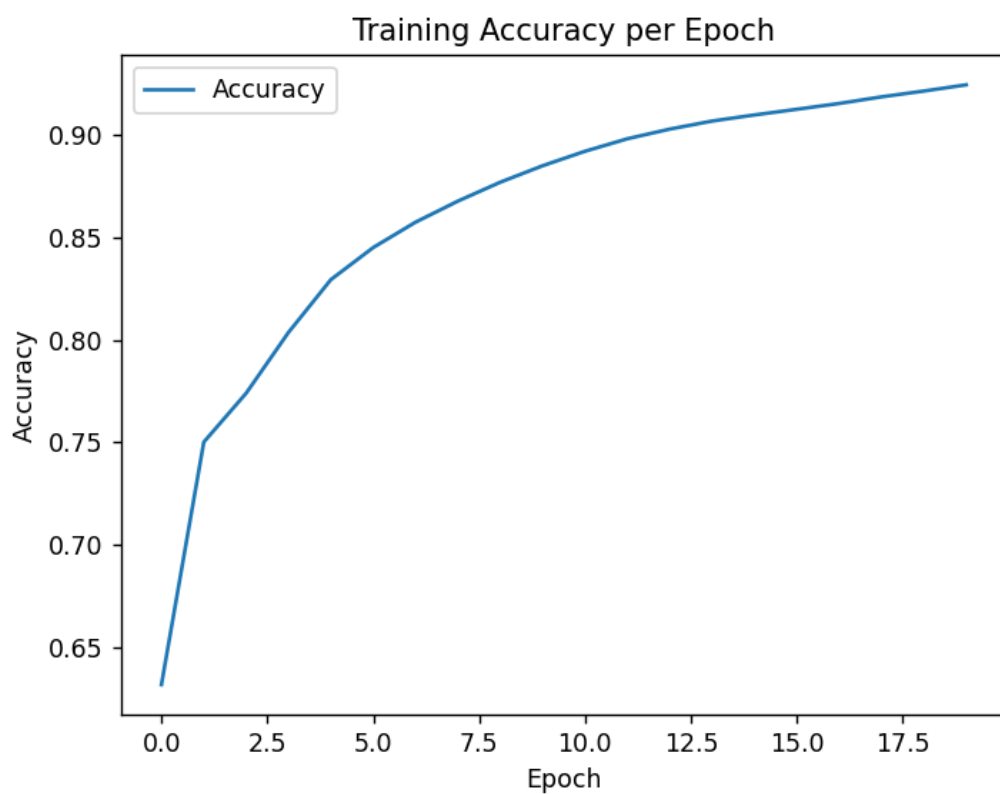
(Neural Network SGD.py)

Ο Adam δεν παρέχει άμεση παράμετρο για την τροποποίηση της τιμής της ορμής m. Γι αυτό για την συνέχεια των πειραμάτων θα χρησιμοποιήσουμε το SGD σαν classifier.

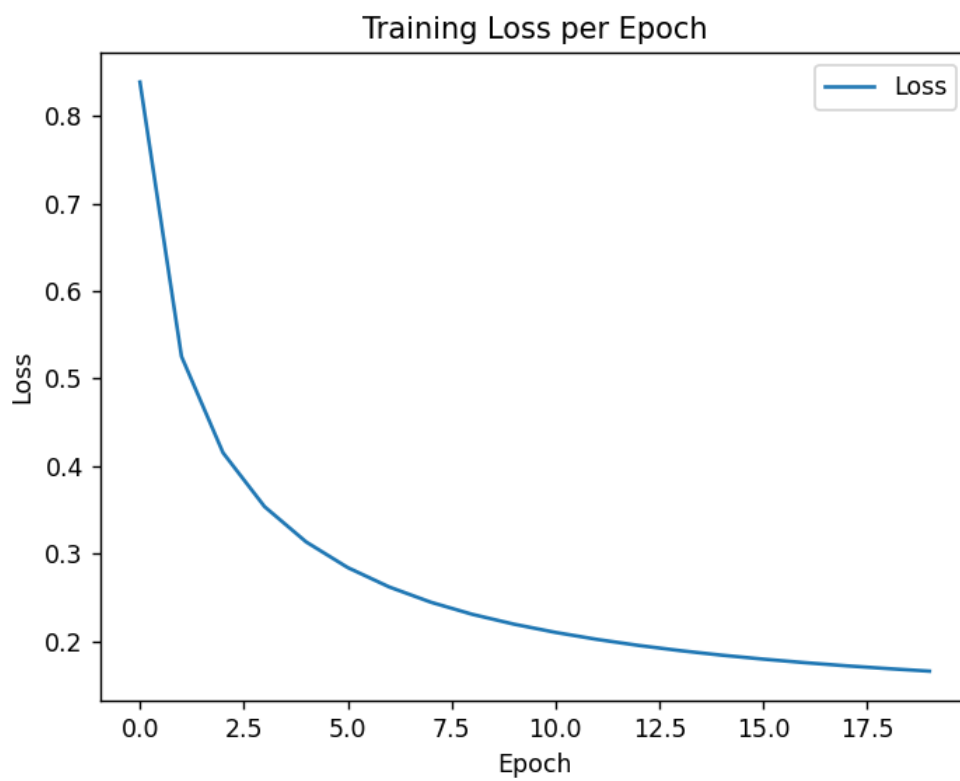
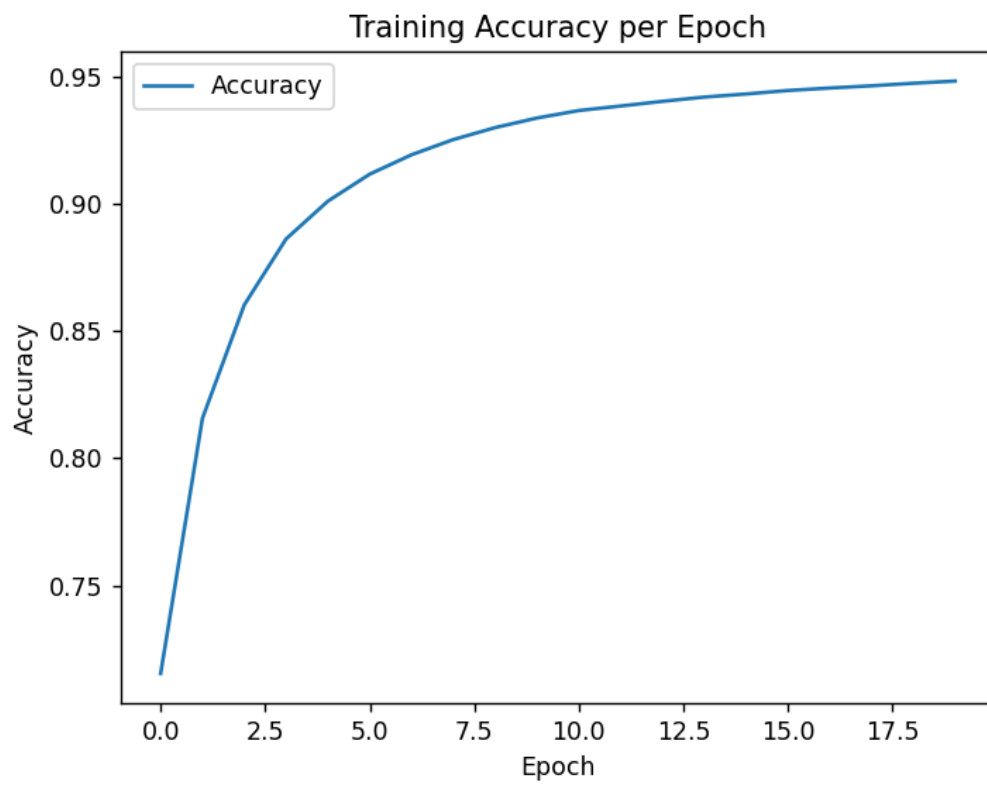
η	m	CE loss	MSE	Acc
0.001	0.2	0.86278	0.49477	0.78959
0.001	0.6	1.01608	0.50782	0.81197
0.05	0.6	4.71857	0.33840	0.80981
0.1	0.6	3.00950	0.58672	0.82018

Παρατηρούμε πως μεταξύ των τεσσάρων μοντέλων, το μοντέλο 1 ($\eta=0.001$, $m=0.2$) έχει τη χαμηλότερη απώλεια CE (0,86278), γεγονός που υποδηλώνει ότι έχει την καλύτερη επίδοση όσον αφορά την απόδοση των σωστών πιθανοτήτων στις διάφορες κλάσεις. Παρόλο που το μοντέλο 4 ($\eta=0.1$, $m=0.6$) έχει μεγαλύτερη ακρίβεια από το μοντέλο 1 (0.82018 έναντι 0,78959), η απώλεια CE είναι σημαντικά υψηλότερη (3.00950), γεγονός που μας δείχνει ότι οι προβλεπόμενες πιθανότητες είναι συνολικά λιγότερο ακριβείς.

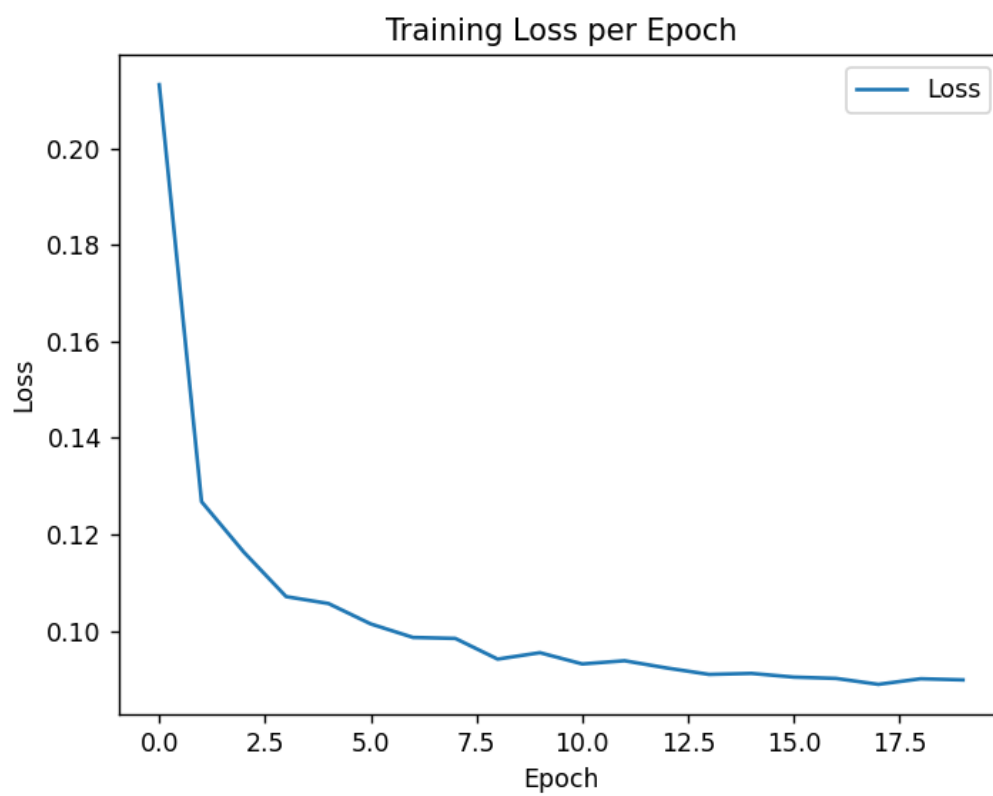
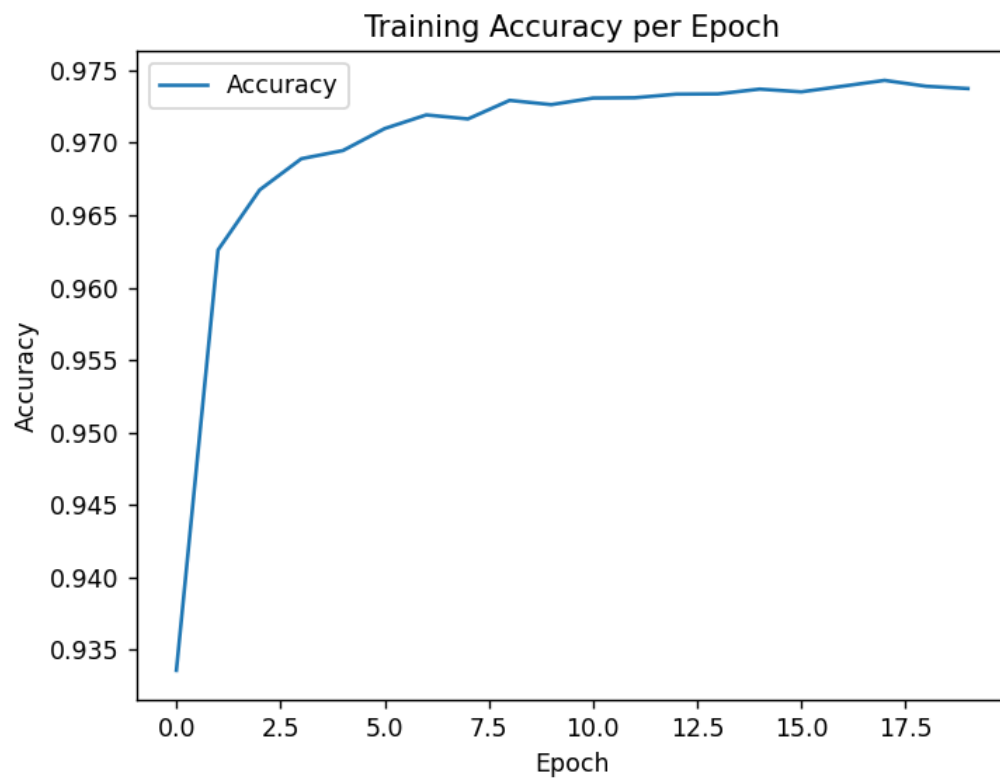
$\eta=0.001$, $m=0.2$

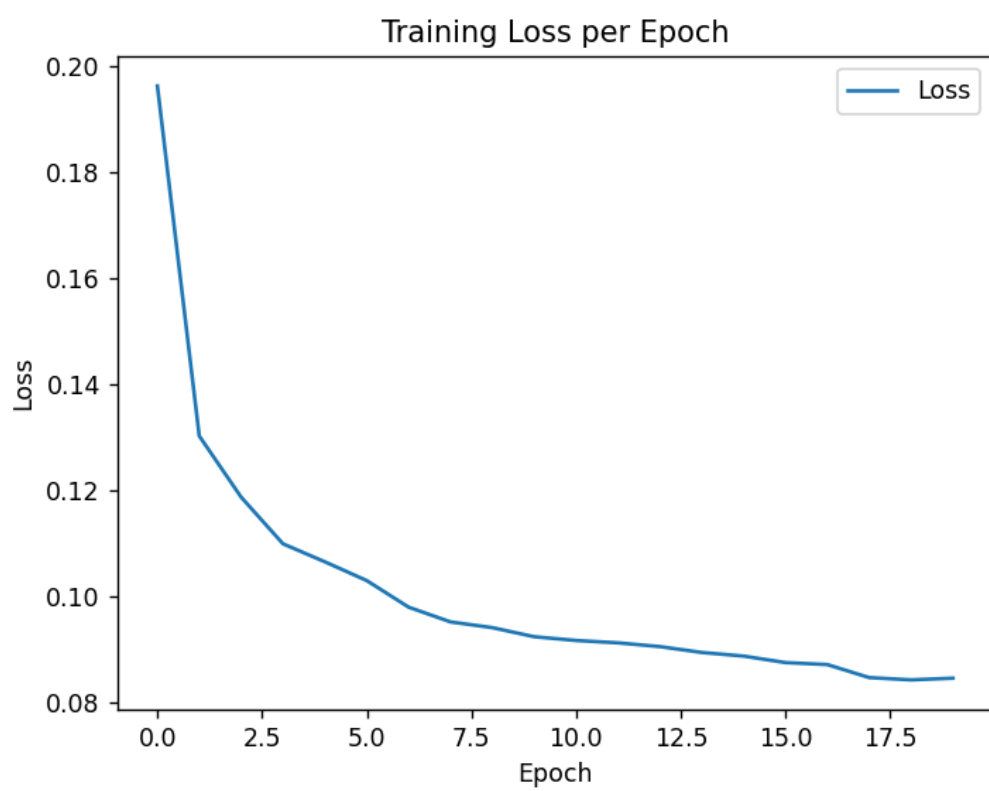
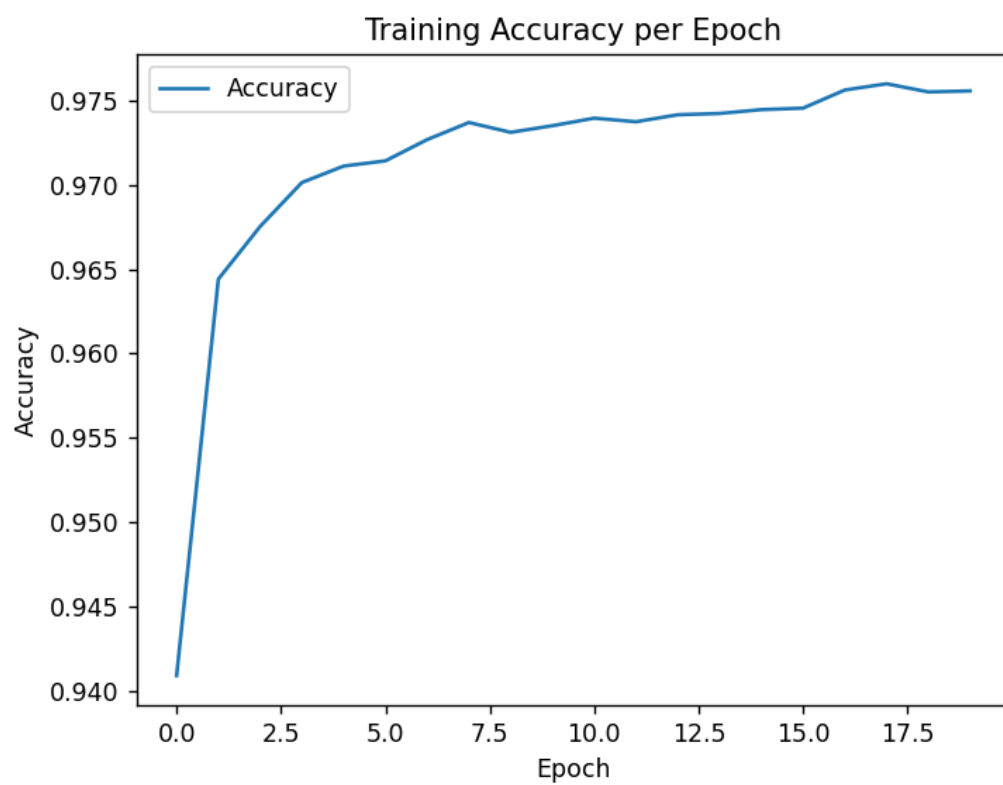
$\eta=0.001, m=0.6$

$\eta=0.05$, $m=0.6$

$\eta=0.1, m=0.6$

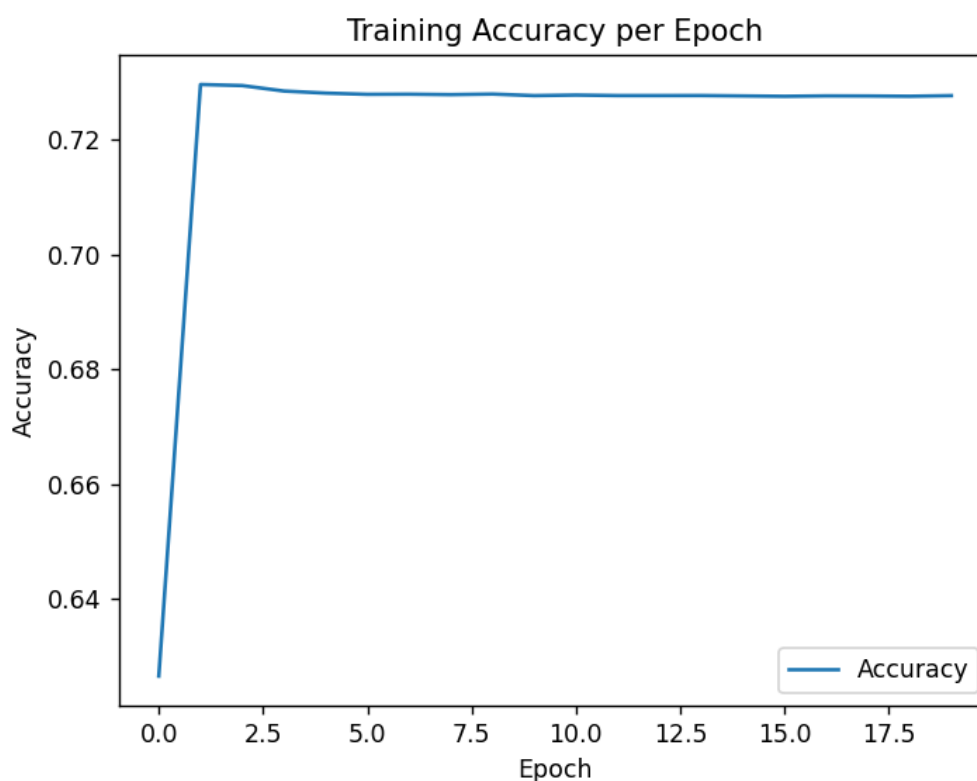
A4. Ομαλοποίηση (Neural Network L2.py)

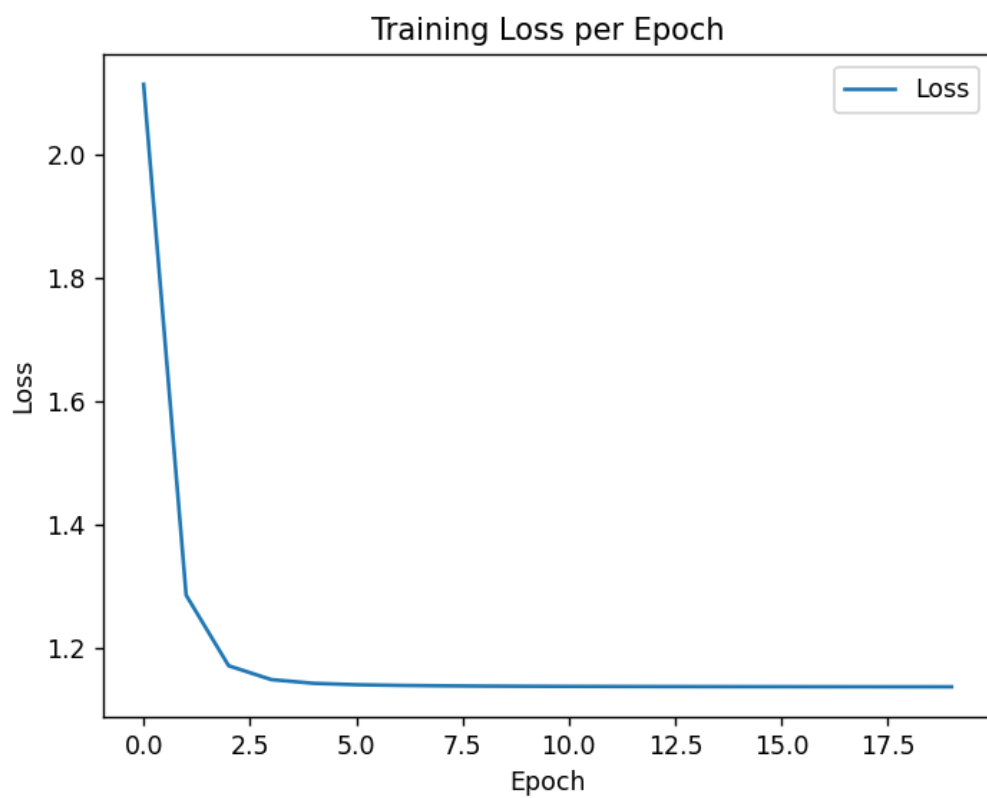
Η κανονικοποίηση L1 προσθέτει την απόλυτη τιμή των βαρών στη συνάρτηση απώλειας, οδηγώντας σε αραιούς πίνακες βαρών όπου ορισμένα βάρη είναι ακριβώς μηδέν. Η κανονικοποίηση L2, από την άλλη πλευρά, προσθέτει την τετραγωνική τιμή των βαρών στη συνάρτηση απώλειας, η οποία ενθαρρύνει το μοντέλο να κατανέμει τα βάρη πιο ομοιόμορφα μεταξύ των χαρακτηριστικών. Επίσης η κανονικοποίηση L2 είναι καλύτερη όταν υποθέτουμε ότι όλα τα χαρακτηριστικά είναι σχετικά ή συμβάλλουν στην απόδοση του μοντέλου, καθώς τείνει να αποδίδει καλύτερη απόδοση αποτρέποντας τα μεμονωμένα βάρη να γίνουν πολύ μεγάλα. Από την άλλη η κανονικοποίηση L1 είναι προτιμότερη όταν υποψιάζόμαστε ότι ορισμένα χαρακτηριστικά μπορεί να μην είναι σχετικά με το πρόβλημα, καθώς μπορεί να εκτελέσει αποτελεσματικά το feature selection θέτοντας ορισμένα βάρη στο μηδέν.

Γι αυτό στην περίπτωση μας θα χρησιμοποιήσουμε την κανονικοποίηση L2.

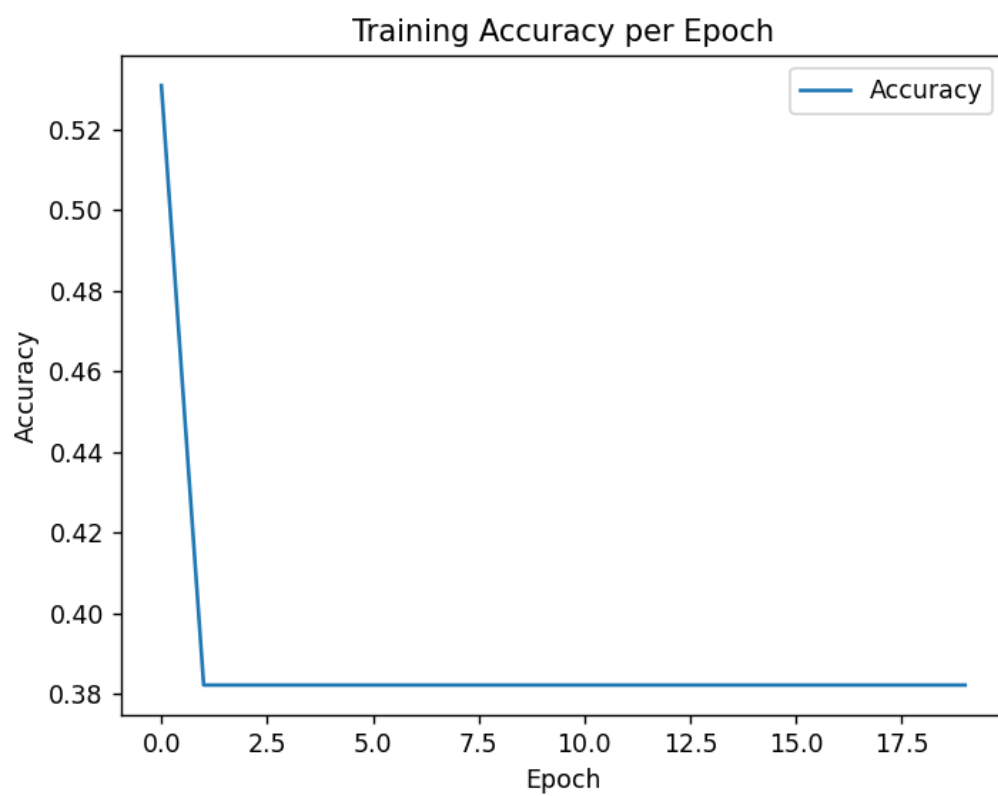
Συντελεστής r	CE loss	MSE	Acc
0.1	1.20814	0.86857	0.58201
0.5	1.60855	3.22297	0.30568
0.9	1.60814	3.22297	0.30568

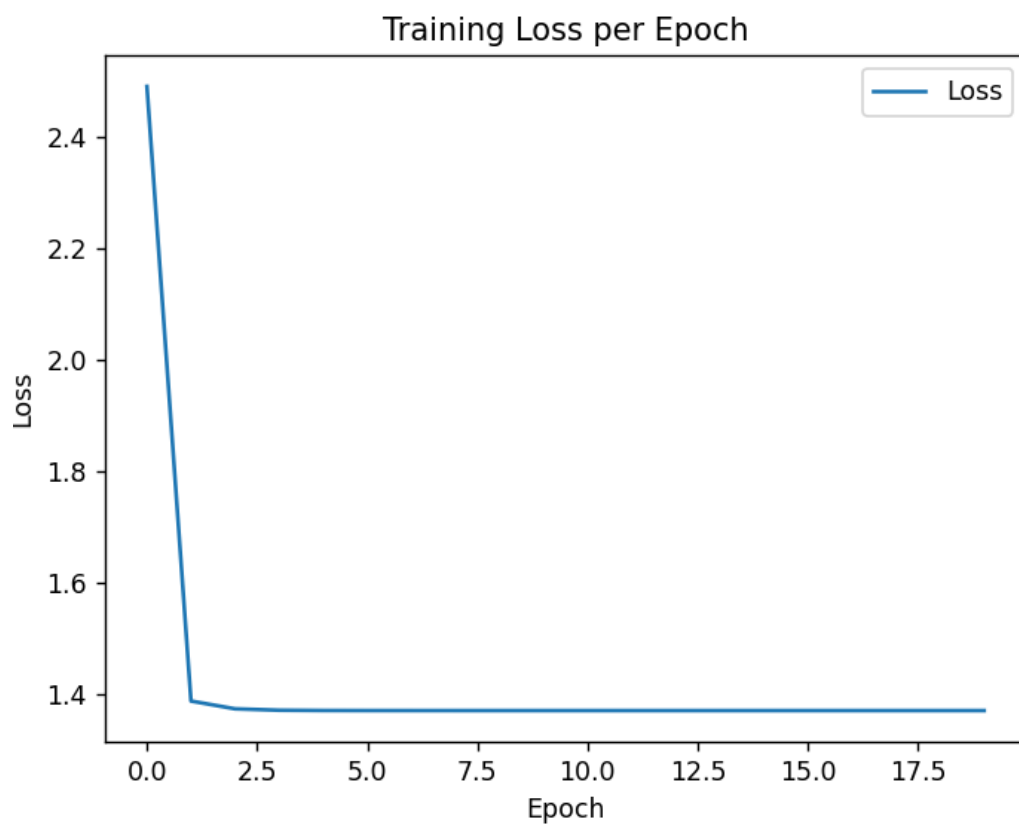
r=0.1

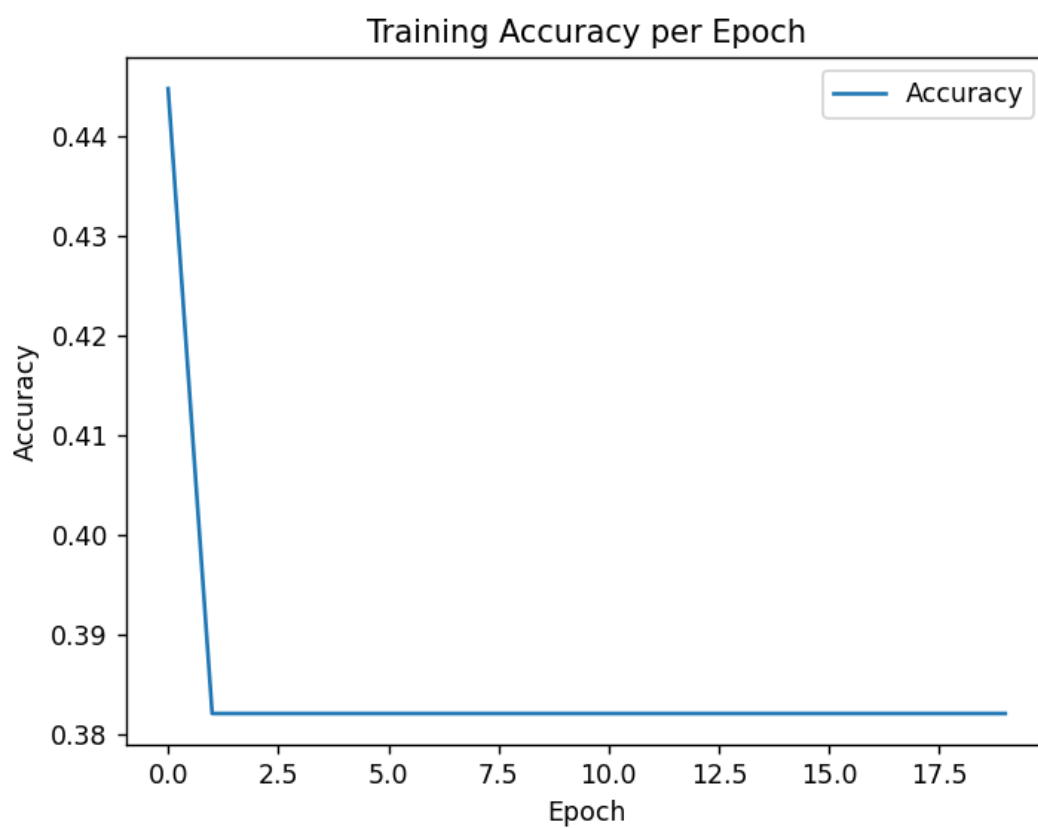

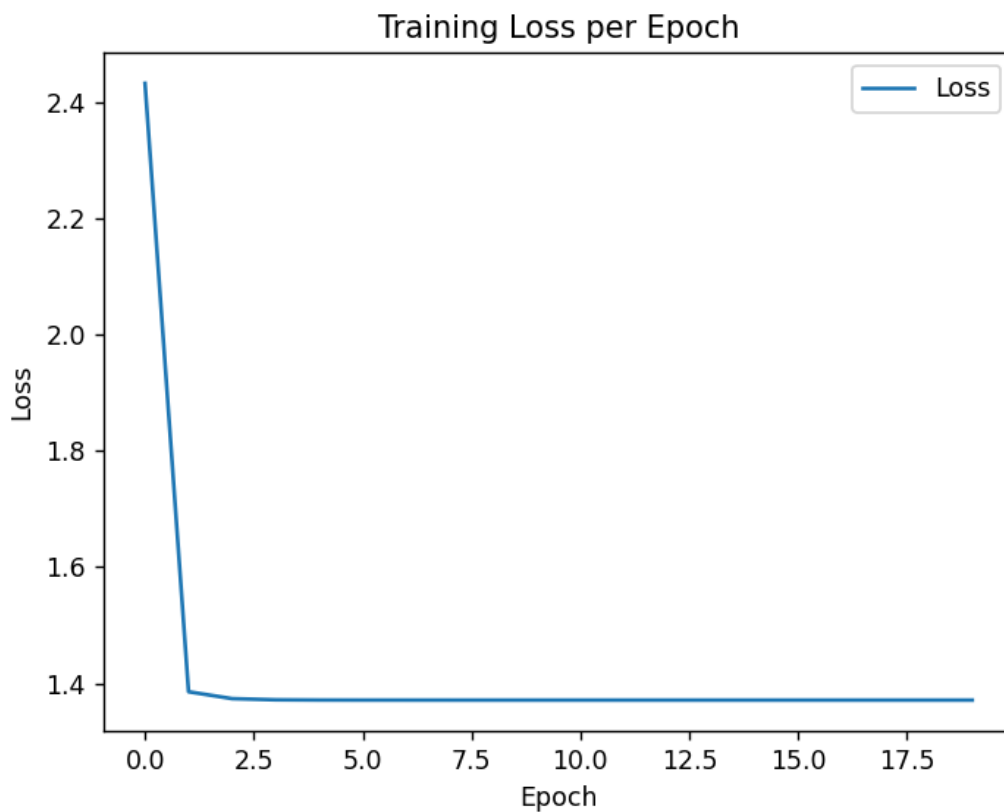
r=0.5

$r=0.9$

A5. Βαθύ Νευρωνικό Δίκτυο

(Deep Neural Network 1.py

Deep Neural Network 2.py

Deep Neural Network 3.py

Deep Neural Network 4.py)

Για αυτό το ερώτημα θα κρατήσουμε το μοντέλο που τα πήγε καλύτερα στο A3 ερώτημα με SGD σαν classifier, $\eta=0.001$ και $m=0.2$, και θα κάνουμε εκεί τις παραμετροποιήσεις.

Περίπτωση	CE loss	MSE	Acc
1 ^η	1.17911	0.47850	0.81075
2 ^η	1.01150	0.41434	0.84200
3 ^η	0.62143	0.34520	0.80544
4 ^η	0.63344	0.48102	0.86026

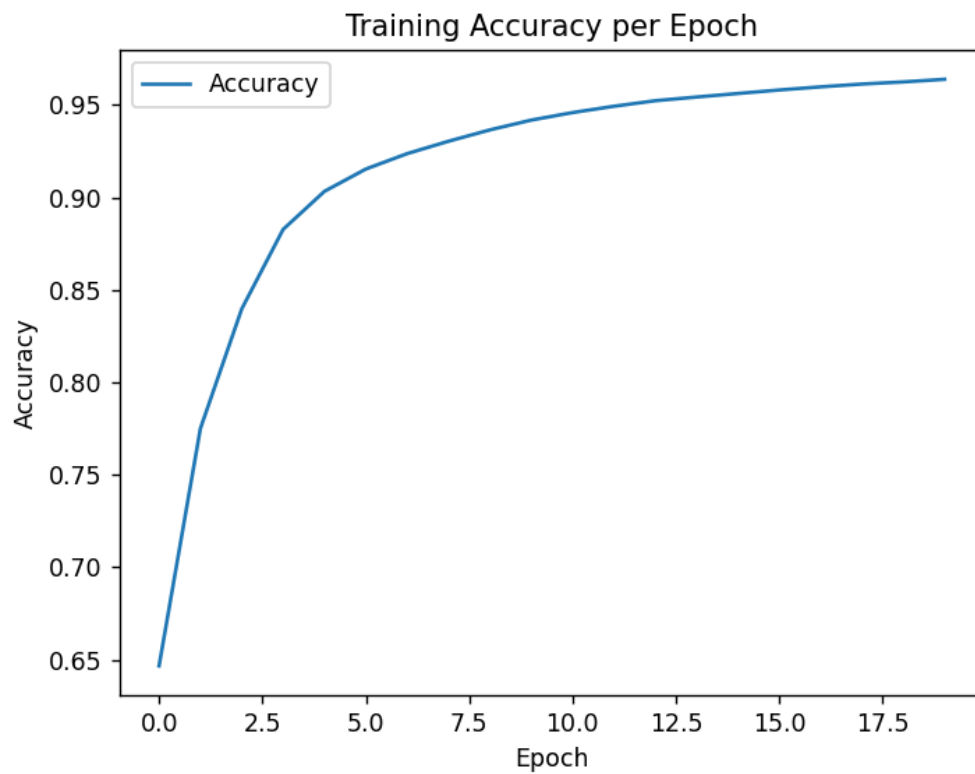
Για αυτό το ερώτημα θα συμπεριλάβω 4 παραδείγματα με διαφορετικές λογικές:

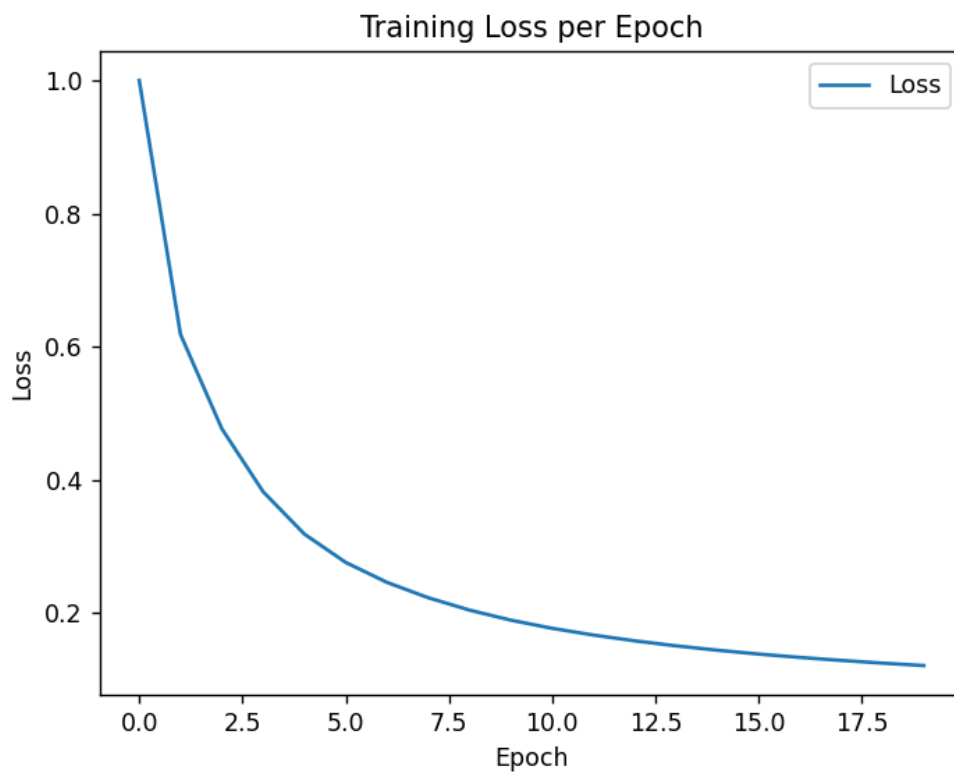
1^η Περίπτωση:

- Input layer: 17 nodes
- Hidden layer 1: 34 nodes (increasing)
- Hidden layer 2: 17 nodes (decreasing)
- Output layer: 5 nodes

Λογική:

Σε αυτή την αρχιτεκτονική, το πρώτο κρυφό επίπεδο έχει διπλάσιο αριθμό κόμβων από το επίπεδο εισόδου και το δεύτερο κρυφό επίπεδο έχει τον ίδιο αριθμό κόμβων με το επίπεδο εισόδου. Αυτός ο σχεδιασμός μπορεί να βοηθήσει το δίκτυο να μάθει πιο σύνθετα χαρακτηριστικά επεκτείνοντας την αναπαράσταση στο πρώτο κρυφό επίπεδο και στη συνέχεια συμπυκνώνοντας τις πληροφορίες στο δεύτερο κρυφό επίπεδο.

2^η Περίπτωση:

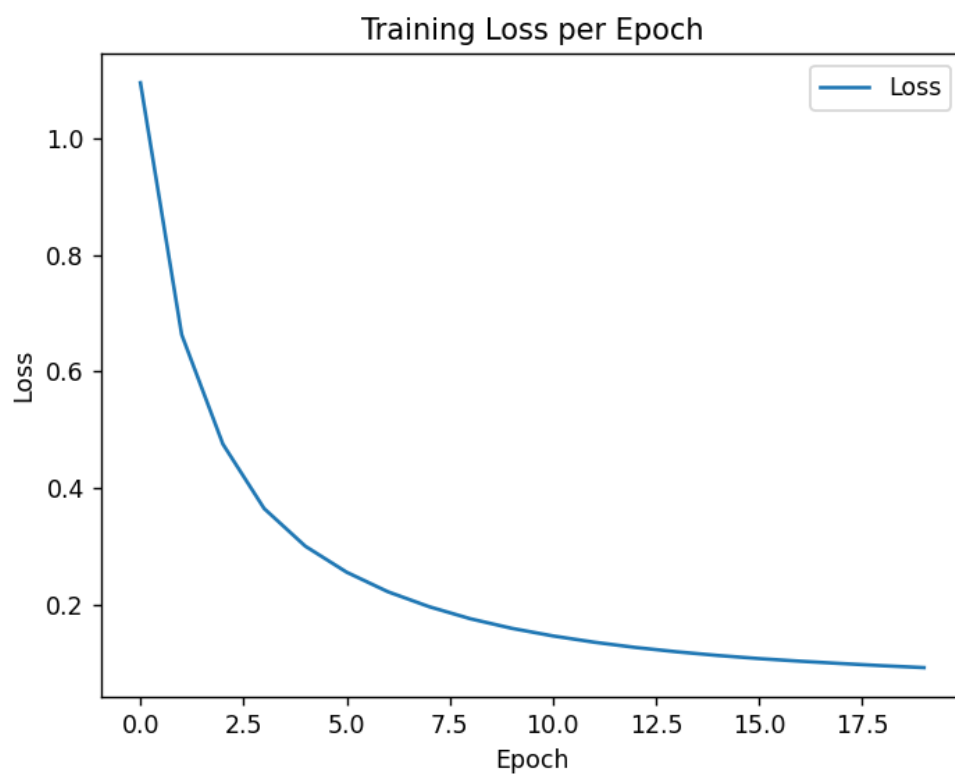
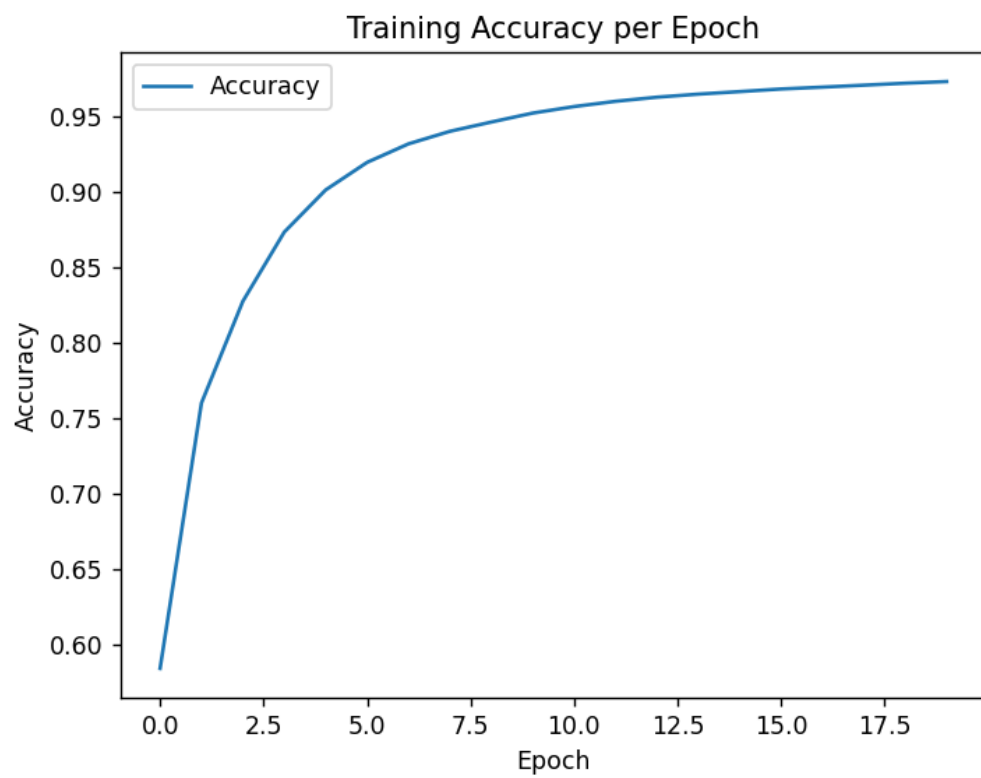
- Input layer: 17 nodes
- Hidden layer 1: 34 nodes (increasing)
- Hidden layer 2: 17 nodes (decreasing)
- Hidden layer 3: 11 nodes (decreasing)
- Output layer: 5 nodes

Λογική:

Αυτή η αρχιτεκτονική είναι η ίδια με πάνω, με τη διαφορά ότι προσθέτουμε ένα κρυφό επίπεδο για να παρατηρήσουμε την συμπεριφορά του μοντέλου.

Παρατηρούμε ότι η επίδοση του μοντέλου βελτιώθηκε καθώς αυξήθηκε το accuracy και

μειώθηκαν τα losses.

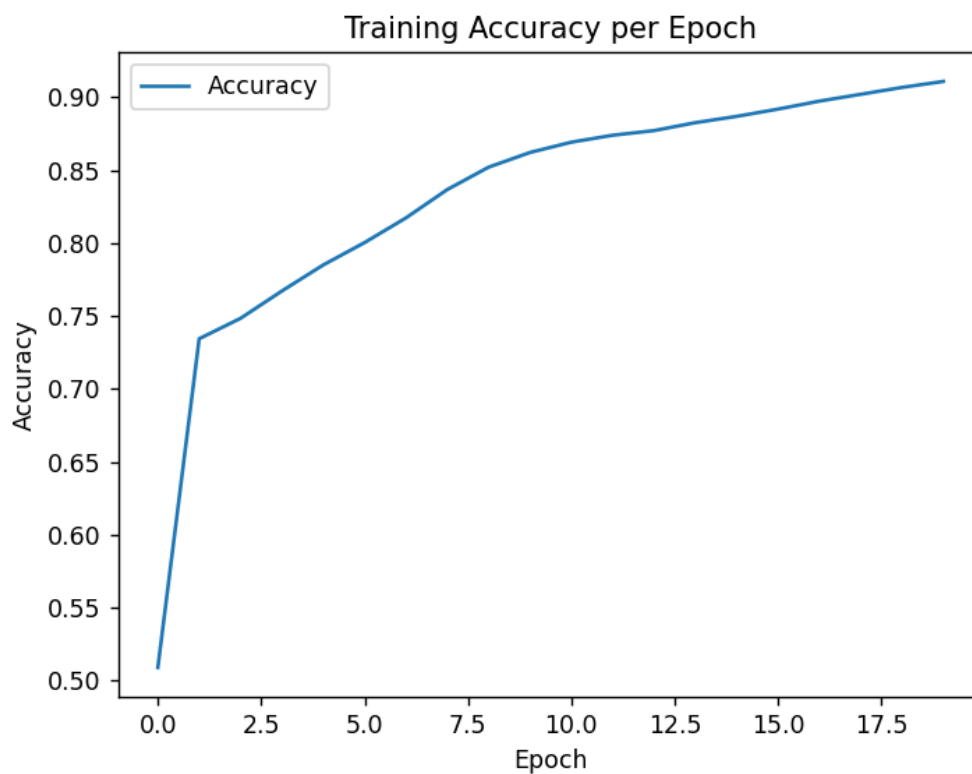

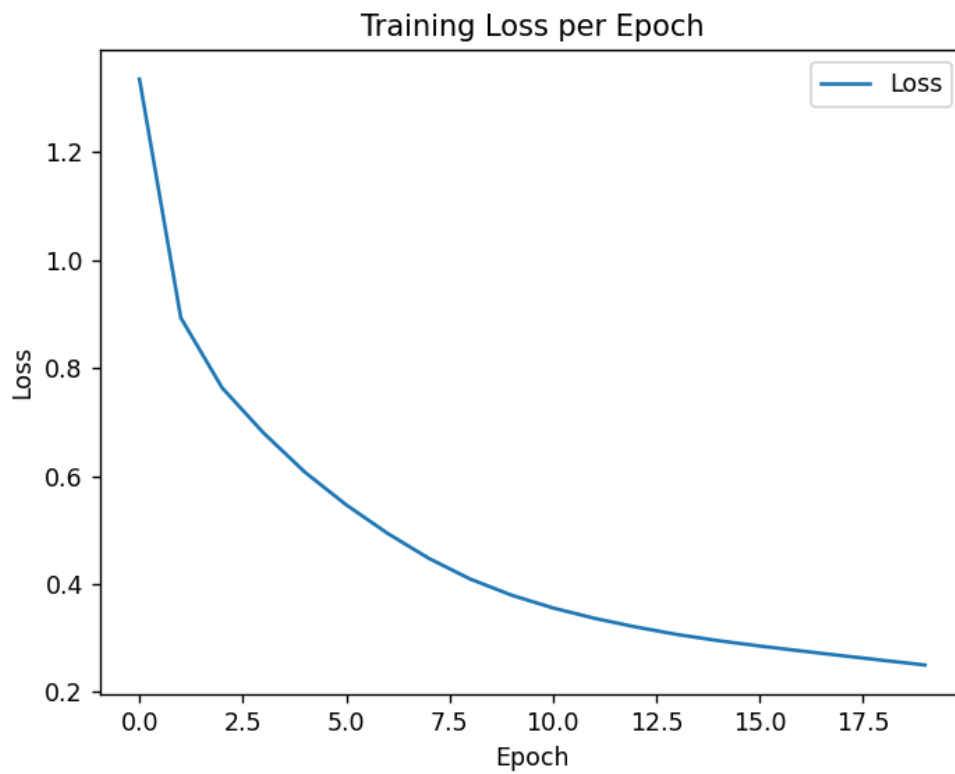
3^η Περίπτωση:

- Input layer: 17 nodes
- Hidden layer 1: 12 nodes (decreasing)
- Hidden layer 2: 8 nodes (decreasing)
- Hidden layer 3: 4 nodes (decreasing)
- Output layer: 5 nodes

Λογική:

Σε αυτή την αρχιτεκτονική, ο αριθμός των κόμβων σε κάθε κρυφό στρώμα μειώνεται προοδευτικά. Αυτός ο σχεδιασμός μπορεί να βοηθήσει το δίκτυο να μάθει μια ιεραρχική αναπαράσταση των δεδομένων, όπου κάθε επίπεδο συλλαμβάνει προοδευτικά πιο αφηρημένα χαρακτηριστικά.

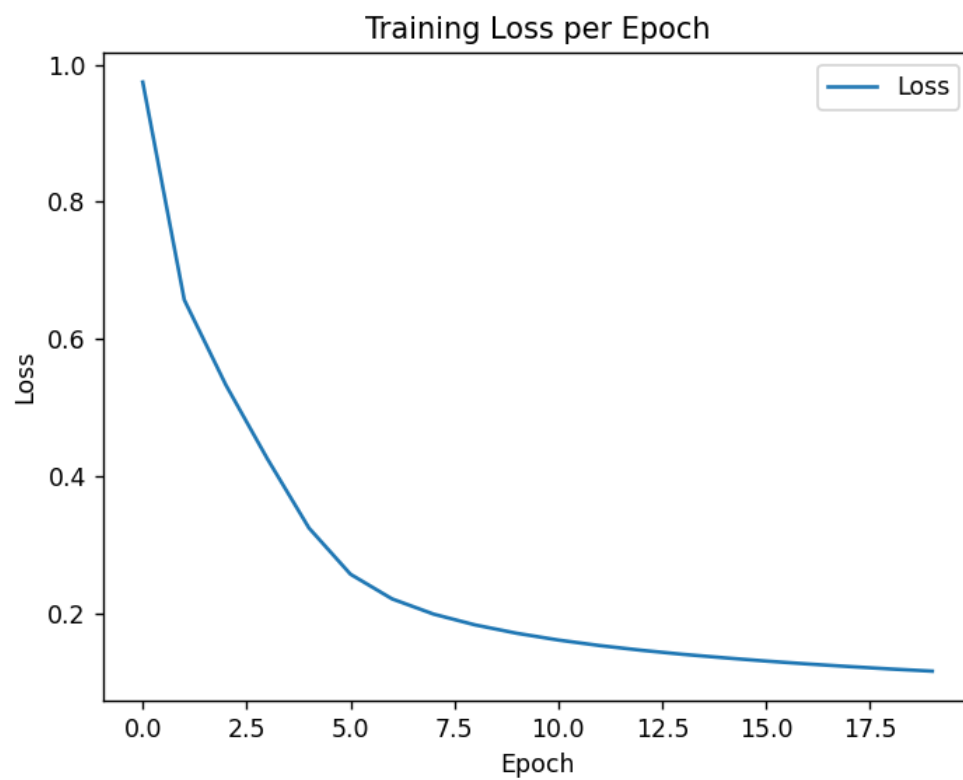
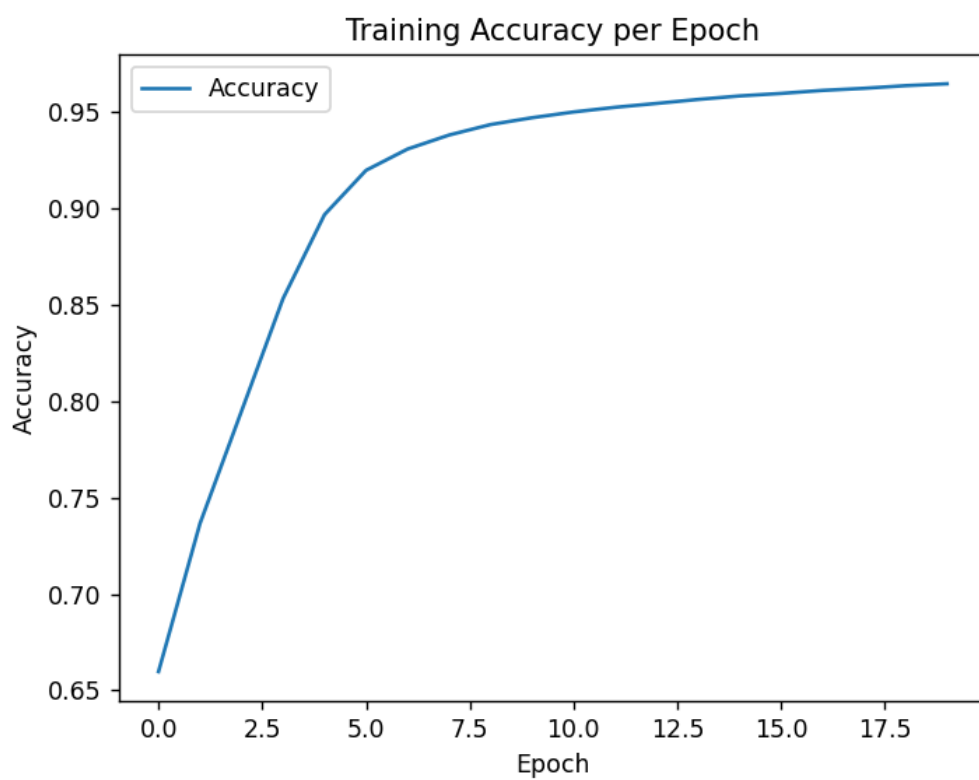

4^η Περίπτωση:

- Input layer: 17 nodes
- Hidden layer 1: 20 nodes (increasing)
- Hidden layer 2: 20 nodes (same)
- Hidden layer 3: 10 nodes (decreasing)
- Output layer: 5 nodes

Λογική:

Σε αυτή την αρχιτεκτονική, το πρώτο και το δεύτερο κρυφό επίπεδο έχουν τον ίδιο αριθμό κόμβων, επιτρέποντας στο δίκτυο να μαθαίνει παρόμοια levels of abstraction σε αυτά τα επίπεδα. Το τρίτο κρυφό επίπεδο έχει λιγότερους κόμβους, γεγονός που μπορεί να βοηθήσει στη συμπίκνωση των πληροφοριών και στη μείωση της διαστατικότητας των δεδομένων πριν από το επίπεδο εξόδου.

Συμπέρασμα:

Θεωρώ πως το καλύτερο μοντέλο από τα 4 είναι αυτό της 4^{ης} περίπτωσης καθώς συνδυαστικά έχει το καλύτερο accuracy και το δεύτερο μικρότερο CE loss το οποίο συναγωνίζεται με αυτό της 3^{ης} περίπτωσης με το συνολικά μικρότερο CE loss. Άρα για το συγκεκριμένο πρόβλημα, καλύτερη απόδοση είχαν τα μοντέλα με 3 layers και μείωση ή σχετικά μη (μεγάλη) αύξηση κόμβων στο 1^ο κρυφό επίπεδο.